

Communerne skulde udrede i Indkomstskat, og giver dem frie Hænder til i Dereensstemmelse med Lovens Forrifter at tilveiebringe dette Beløb af de mindre Indkomster, medens de høiere Indkomster beskattes igjennem Indkomstskatteloven. Naar man gif den Vel, vilde det hele Raffineri meget formindskes, og det troer jeg, som sagt, vilde være en stor Fordeel.

Der er endnu nogle enkelte Punkter i Lovudkastet, som jeg skal tillade mig at dvæle lidt ved. Hvad saaledes den i § 11 paabudne Ed angaaer, troer jeg, at det vil være formeget forlangt, at Medlemmerne saavel af Skatter som Dverfsattecommissjonen samt Regjeringscommissairene skulde bevare en ubrødelig Tausshed med Hensyn til den Kundskab om deres Medborgeres oekonomiske Forhold, til hvilken de komme som Medlemmer af Commissionerne. Jeg for mit Bedkommende maa tilstaae, at jeg paa ingen Maade kan deeltage i at foreskrive en saadan Ed for et saa stort Antal Mænd, naar man med Sikkerhed veed, at den slet ikke kan holdes. Man vil have en Forbindelse mellem de communale Skatter og Statskatten; man vil have, at den Kundskab, som Stattecommissjonens Medlemmer erholde ved at deeltage i Statsbeskatningen, igjen skal gjøres gjældende ved den communale Beskatning, men hvorledes ville de Bedkommende kunne gjøre den gjældende, naar de skulle iagttage en „ubrødelig Tausshed“ med Hensyn til Alt, hvad de erfare om deres Medborgeres oekonomiske Stilling? Jeg troer saaledes, som sagt, at det vilde være aldeles umuligt for saamange Menneffer, som deeltage i dette Hverv og skulle bedømme deres Omgivelsers oekonomiske Stilling, at bevare en ubrødelig Tausshed herom. Med Hensyn til den communale Beskatning har man hidtil undersøgt Folks Formuestilstand, saavidt man har formaaet, uden at man har fundet sig foranlediget til at paalægge en Taushedspligt med Hensyn til hvad man saaledes bragte i Erfaring, saa at jeg troer, at en saa pludselig Overgang som den, der her er foreslaaet, saa meget mindre vil kunne lade sig gennemføre. Noget ganske Andtt er det, naar man vilde paalægge en saadan Taushedspligt i de Tilfælde, hvor den i § 21 foreslaaede Beskatningsmaade finder Sted, nemlig,

at 3 af Dverfsattecommissjonens Medlemmer indfinde sig efter Begjering hos formuende Folk, for særligt at gennemgaae deres Bøger og derefter sætte dem til Skat; der er et saa særligt Hverv tilstede, at Noget talte derfor. Iøvrigt troer jeg, at denne særlige Taxation skulde udvides til Enhver, der paa den Maade ønsker sig sat til Skat, naar han udreder de dermed forbundne Omkostninger; thi uden tvivl vilde man efter § 21 komme til det sikreste Resultat. Naar altsaa Bedkommende vilde betale derfor, kan jeg ikke see, hvad man kunde indvende mod at anvende den i denne Paragraph foreslaaede Forholdsregel ikke blot med Hensyn til Handlende og Fabrikanter samt dem, der oplyse, „at det er dem af særlig Vigtighed, at deres oekonomiske Tilstand ikke fremdrages for Offentligheden“, men ogsaa med Hensyn til Enhver, som ønsker den bragt i Anvendelse.

Jeg troer saaledes, at man deels ved temmelig store Forandringer ved det System, som ligger til Grund for Udkastet, deels ved Oendringer i de enkelte foreslaaede Bestemmelser kan bringe det deril, at den Modstand, som Skatten i den Stikkelse, hvori den hidtil er fremkommen, unægteligt har mødt, lod sig overvinde, og at man ad den Vel vilde kunne faae sørgede Indtægter for Statskassen, som man neppe i synderlig lang Tid kan undvære.

Nørgaard: Ja, jeg maa tilstaae, at jeg slet ikke er nogen stor Ekster af saadanne Beskatningssystemer som dem, der indeholdes i dette Lovforslag, og det saameget mindre, som Forslaget ikke gaaer ud paa at afløse nogen af de bestaaende Skatter, men kun angaaer et Supplement, hvorved Staten faaer en forøget Indtægt. Vel indrømmer jeg, at Dieblikkets Krav til Finantierne ere saa store, at den Deel deraf, som skal bæres af Nutiden, maaskee vanskelig kan udredes ved de almindelige directe Skattepaalæg, saa at det af den Grund vel kan være ønskeligt, at der bliver lagt nogen Skat paa Formue eller Indtægt; men, som Sagen stiller sig for mig, troer jeg, at man maa være meget vaerksom, saa at man ikke med den progressive Scala, hvorefter denne Skat skal bestemmes, gaaer for langt ned eller griber for dybt ind i selve Rilden til Indtægten, saa at man derved svækker de Bedkom-